

ಕನ್ನಡದ ಆರಂಭಿಕ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳು

ಸ್ವಾತಿ ಕೆ.ಎಸ್*

*ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ಕರ್ನಾಟಕ.

Abstract:

ಮಹಿಳೆಯರು ಅಭಿನಯವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಉರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಉರಿಗೆ ಸಂಚರಿಸಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವುದರ ಮುಖೇನ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಷ್ಟೆ ಪ್ರಮುಖವಾತ್ಮ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಮಹಿಳೆ, ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ, ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ, ಕಲಾವಿದೆಯರು.

ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿಷಯಗಳು

ಮಹಿಳೆಯರು ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಜನಪದ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮನೆಯಂಗಳದ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ, ನಟಿಯಾಗಿ, ವಾದ್ಯಗಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜನಪದ ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾರವಾದ ‘ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾರಿಜಾತ’ದಲ್ಲಿ ಕೌಜಲಗಿ ನಿಂಗವ್ವ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದರು. ಈ ಜನಪದ ರಂಗಭೂಮಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಲ್ಯಾಟರ್ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು ಮರಾಠಿಮಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಕ್ಕರಿಬಾಳಾಚಾರ್ಯರು 1877ರಲ್ಲಿ ‘ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ಪ್ರಸಾರಿಕ ಕೃತಪುರ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ’ಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರು ಇದರ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಗಳು ಉದಯಿಸಿ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಮರಾಠಿಗರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ರಂಗಪ್ರವೇಶ ನಿಷೇಧ ಕುರಿತು “ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಪಾಸಿ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯದಂತಹ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಗೂ ಒಳಪಟ್ಟರೂ ಸಹ ತನ್ನದೆ ಆದ ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಅಂತಹ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವ ನಿಷೇಧವು ಒಂದು.”¹

Please cite this article as: ಸ್ವಾತಿ ಕೆ.ಎಸ್. (2023). ಕನ್ನಡದ ಆರಂಭಿಕ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳು. ಸ್ರುಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾಮ್‌ವರ್ಕ್ ರೋಸ್ಟರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 1(6), 118-122.

ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೋ ಪ್ರವೇಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತೋ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪುರುಷರು ಸ್ತೋ ಅಲಂಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಉರುಳಿದಂತೆ ಸ್ತೋಯರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ ಮರುಷ ಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜದ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ವೃತ್ತಿರಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ತೋಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕಣಬಗಿರ್ ಮರರವರು. ಇವರು 'ಕಣ್ಣಿರು ಶ್ರೀ ಕಾಡಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ'ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನೈಜತೆ ತರಲೆಂದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಾನಿ, ರೇಣುಸಾನಿ ಈ ಕಂಪನಿಯ ಮೊದಲ ನಟಯರಾದರು ಅಭಿನಯ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲವುಂಟಿಗೇ ಜನಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ದೊರೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಳೇ ವೃತ್ತಿರಂಗದ ಮೊದಲ ನಟ² ಎನ್ನುವುದು ರಂಗ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಾನಿ, ರೇಣುಸಾನಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಇವರ ಆಗಮನದಿಂದ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಂಪನಿಗೆ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಮಹಾಪೂರವೇ ಹರಿದುಬಂತು. ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ವಾಣವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳ ನಡುವೆಯೇ ನಾಟಕಾಭಿನಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ದುರುಪ ಮತ್ತು ತಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಸಮುದಾಯದವರ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕುಟುಂಬದ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆಯೇ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ಕಲಾವಿದರ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರು ಯಾವುದೇ ಹಿನ್ನಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರು.

ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲಾವಿದೆಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕ ಮೂಲದವರು ಹೆಚ್ಚಿನವರು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತನಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎದುರಿಸಿ ನಟಯಾಗಿ, ಕಂಪನಿ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ, ತರೆಮರೆಯ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿ, ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಯಥಸ್ವಯಾದ ಕಲಾವಿದೆಯರಿದ್ದು, ಇವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುವಂತಹ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾಬಾಯಿ ಗುಳೀದಗ್ಗೆ, ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಗುಳೀದಗ್ಗೆ, ಸೋನುಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡಮನಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಲಲಿತಮ್ಮೆ, ಕುಕುನೂರು ರಹಮಾನವ್ವೆ ಪ್ರಮೀಳಾ ಗುಡೂರು, ಸರೋಜಮ್ಮೆ ದುತ್ತರಿಗಿ, ಚಿಂದೋಡೆ ಲೀಲಾ, ಸುಭದ್ರಮ್ಮೆ ಮನ್ನೂರು, ಕೆ.ನಾಗರತ್ನಮ್ಮೆ, ಕೆ. ಅಶ್ವತ್ರಮ್ಮೆ ಮಳವಳ್ಳಿ ಸುಂದರಮ್ಮೆ, ಬಿ.ಜಯಮ್ಮೆ, ಜಿ.ಸುಂದರಮ್ಮೆ, ಶಾಂತಾ ಹುಬ್ಳೀಕರ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದೆಯರನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಂಗಭೂಮಿ ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದೆಯರ ತೆರೆಯ ಮುಂದಿನ ಬದುಕು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ತೆರೆಮರೆಯ ಬದುಕು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ರಾಣಿಯಾಗಿ, ಸಿರಿವಂತೆಯಾಗಿ ಮೆರೆದರೆ ನಿಜ ಜೀವನ ದುಸ್ಥರದಿಂದ ಹೊಡಿರುತ್ತದೆ. ಎಪ್ಪೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಿದ್ದರೂ ರಂಗದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ತಮ್ಮ ನೋವುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಅಭಿನಯಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳು, ಹೆತ್ತವರು, ಬಂಧುಗಳ ದುರಂತ ವಿಷಯ ಕೇಳಿಯೂ ಸಹ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಎಪ್ಪೋ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿ ಮುಂದಿವೆ. ಅನೇಕ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳು ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಕ್ಷರಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮೀಳಾ ಗುಡಾರು ಎಂಬ ಕಲಾವಿದ ಎದರುಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ “ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ನರಸವ್ವನ ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಇದ್ದಾಗಲೂ ಎಚ್.ಟಿ ಅರಸರು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಪ್ರಮೀಳಮ್ಮೆನವರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ನರಸವ್ವನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೇಳೆ ಪ್ರಮೀಳಮ್ಮೆನವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋವುನುಂಗತ್ತಲೇ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳಿದರು.”³

ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಜೀವನ ಸುಖದ ಸುಪ್ತಿಗೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಪನಿ ಸೇರಿದ ಕಲಾವಿದರು ಕಂಪನಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು, ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇವರದ್ದು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಅಲೆಮಾರಿ ಬದುಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಶಿಕ್ಷಣ, ತಾಯಿ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರು. ಹೀಗೆ ಕಂಪನಿ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಸ್ಥಳೀಯರ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಹೂಡ ಬಂದೊದಗಿವೆ. ಮರಿಯಮ್ಮೆನಹಳ್ಳಿ ನಾಗರತ್ವಮ್ಮೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ “ಒಂದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸಂಘದವರು ಒಂದೇ ದಿನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಎರಡೂ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸರಿ ನಾನೇ ಒಂದು ತೀಮಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊದಲು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿನ ಯುವಕರು ಮುಖಕ್ಕೆ ಆಸಿದ್ದ ಎರಡು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು”⁴ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಆತಂಕದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಕಲಾವಿದೆಯರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಾವಿದೆಯರು ಕೇವಲ ನಟಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರ ನಿಭಾಯಿಸದೆ ಕಂಪನಿ ಮಾಲೀಕಾಗಿ, ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮನಾಗಿ ನಿಂತು ಕಂಪನಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದ್ದಾಗೆ. ಪುರುಷ ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಕಲಾವಿದೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಉಪ ಪತ್ತಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧ್ಯ ಮನೋಭಾವ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದರು ನಿಸ್ಸಾಧ್ಯದಿಂದ ಕಲಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಂದರಮ್ಮೆ ‘ಶ್ರೀ ಸಾಮರ್ಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಟಕಸಭಾ’ ಕಂಪನಿ ಕಟ್ಟಿ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ದುಸ್ಫಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಯ ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ

ಸಂಗೀತ ಅಭಿನಯ ಇವರನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮೀಳಾ ಗುಡೂರುರವರು ಕೂಡ ನಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಂಪನಿ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ ‘ಶ್ರೀ ಮಹಿಳೆಶ್ವರ ನಾಟ್ಯ ಸಂಘ ಗುಡೂರು’ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಂಪನಿಯ ವಿಶೇಷತೆ ಕೇವಲ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಲಾವಿದರು ಇದ್ದಾಗ್ನಿ. ತಾನು ಕಲಾವಿದೆಯಾಗಿದ್ದ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನಾರು ಹಣ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಕಂಪನಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ನಿಂತಿತು. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದೆಯರಾಗಿದ್ದ ಕಂಪನಿ ಕಟ್ಟಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸವಾಲಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆಡಾಗಿ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅನೇಕ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಇಂದಿನ ರಂಗಕಲಾವಿದೆಯರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕಯನ್ನು ನೀಡುವ ನಿರ್ದೇಶಕರಂತೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅಂತವರ ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಜನ್ಯತೆ ಇಂದಿನ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಲಾವಿದೆಯರಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅಂದು ಅವರ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥಸಿಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಳಸಮುದಾಯದ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ, ನಾಯಕ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕಲಾವಿದೆಯರನ್ನು ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳದಜ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳಾ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರರೂಪರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಮನೋರ್ಥಕೋರಣ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾಜದ ಭಾಗವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿನಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯಯತ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸೂಕ್ಷಿಯರು ಎಂದು ಸಂಭೋಧಿಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೇಳಾಗಿ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತದ್ದು. ಇಂತಹ ಸಂಧಿಗ್ರಹಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತಮ್ಮದೇಯಾದಂತಹ ನೈತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೃತ್ತಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದೆಯರು ಹೊರಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಂತ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಲು ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರೆ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಭಿನಯ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಂತ ಹುಬಳಿಕರರು ಲಿಂಗಾಯತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಸೇರಿದರು. ಗಂಡನ ನಡತೆಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಮಗನನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕನಸ್ಸು ಹೊತ್ತು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಗನ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಅವರ ಆಸೆ ಈಡೇರಲಿಲ್ಲ. ಮಗನ ಕುರಿತು “ಪ್ರದೀಪ ಹಾಗೂ ಅವನ ಪತ್ನಿ ನಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದೆ ಮನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವು ‘ವಾನಪ್ರಸಾಶಮ’ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಅದರ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವ ‘ಗೃಹಸಾಶಮ’ ಸಾಕಾಯಿತು.”⁵ ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು.

ನಟಿಯಾಗಿ, ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲಿಕಳಾಗಿ, ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ, ತೆರೆಮರೆಯ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದಂತಹ ಕಲಾವಿದೆಯರ ಹಿಂದೆ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗೃಹಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ

ಎಂಬಂತೆ ಕಲಾವಿದೆಯರು ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಟಿಯರು ಬಡತನದ ಬದುಕು ನಡೆಸಿ ಅನೇಕ ಅಪಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಯೂತ ಬದುಕು ಬದುಕಲು ಕಾಣದೆ ಕೇಳಿರಿಮೆ, ಆತಂಕಗಳು ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಎನ್ನುವಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಇದರ ನಡುವೆಯೂ ಅವರು ರಂಗಭೂಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯದ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಮಹಿಳೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದೇ ದುಸ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಇಂದಿನ ಸ್ತ್ರೀಕಲಾವಿಧೆಯರಿಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಆರಂಭಿಕ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಕಲಾವಿಧೆಯರ ಸಾಧನೆಯು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸವಾಲುಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಗೆದ್ದು ಇಂದಿನ ಯುವ ಪ್ರತಿಭಾ ವೃತ್ತಿರಂಗಕಲಾವಿಧೆಯರಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿ ಮಾಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಆರಂಭದ ವೃತ್ತಿರಂಗಕಲಾವಿಧೆಯರೇ ಆದರ್ಶಪ್ರಯಾರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋತ್ಸೇಯಾಗಲಾರದು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಆರಂಭದ ವೃತ್ತಿರಂಗಕಲಾವಿಧೆಯರ ಕುರಿತು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಸಲುಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಣೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಯುವ ಕಲಾವಿಧೆಯರಿಗೆ ಸೂತ್ರಿಕ್ಯಯ ಸೆಲೆಯೋಂದು ಕಂಡಂತಾಗಿ ವೃತ್ತಿರಂಗವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೊರಜಗತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿರಂಗ ಕಲಾವಿಧೆಯರ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆಯುವ ಜರೂರಿದೆ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪನೆಗಳು

1. ವೆಂಕಟಗಿರಿ ದಳವಾಯಿ. (2003). ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ. ಪು.109
2. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮರಾಠೆ. (1999). ಕೊಣ್ಣಿರ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ. ಪು.14
3. ಮುತ್ರಜಾ ಬ. ಒಂಟಿ. (2016). ಪ್ರಮೀಳಾ ಗುಡೂರು. ಪು.44
4. ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ. (2019). ಮರಿಯಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ರಂಗಸಿರಿ. ಪು.18
5. ಕುಲಕರ್ಮೀ ಕೆ. ಎಸ್. (2016). ನಾಳೇನ ಚಿಂತಾಕ. ಪು.104.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗುಡಿಹಳ್ಳಿ ನಾಗರಾಜ. (2019). ಮರಿಯಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ರಂಗಸಿರಿ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ಕುಲಕರ್ಮೀ ಕೆ. ಎಸ್. (2016). ನಾಳೇನ ಚಿಂತಾಕ. ಅಶೀನಿ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಮುತ್ರಜಾ ಬ. ಒಂಟಿ. (2016). ಪ್ರಮೀಳಾ ಗುಡೂರು. ಕನಾಟಕ ನಾಟಕ ಆಕಾಡೆಮಿ
- ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮರಾಠೆ. (1999). ಕೊಣ್ಣಿರ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ರಂಗನಾಥ್ ಎಚ್. ಕೆ. (2014). ಕನಾಟಕ ರಂಗಭೂಮಿ. ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ.
- ವೆಂಕಟಗಿರಿ ದಳವಾಯಿ. (2003). ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ. ಕನಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ.